

педагогічної підготовки, правил і норм поведінки в грі, житті та професійному середовищі, тобто формувати цілі й програму самостійної педагогічної діяльності, прогнозувати її найближчі результати.

Список використаних джерел

4. Вітвицька С. С. Практикум з педагогіки вищої школи. Навчальний посібник / С. С. Вітвицька. – К., 2005. – 396 с.

5. Кудикіна Н. В. Ігрова діяльність дітей: теоретичні основи й методика педагогічного керівництва / Н. В. Кудикіна // Її величність гра: теорія і методика організації дитячої ігрової діяльності в контексті наступності дошкільної та початкової освіти: зб. статей / за ред. Г. С. Тарасенко. – Вінниця: ВДПУ ім. Михайла Коцюбинського, 2009. – 320 с.

6. Щербань П.М. Навчально-педагогічні ігри у вищих навчальних закладах / П.М. Щербань. – К.: Вища школа, 2004. – 205 с.

FEIER ANASTASIIA,
FELTSAN INNA,
Mukachevo State University, Ukraine

IMPLEMENTATION OF THE COMPETENCE APPROACH IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING

In the conditions of formation and development of high-tech information society in Ukraine, there is a need to improve the quality and priority of the profile school education in general and foreign language in particular. The main result of modern education should not be a system of knowledge, skills, and abilities, but the ability of a school graduate to act in a specific life situation, the ability to apply their knowledge in unfamiliar situations and build communication with other people. In this regard, the implementation of a competent approach in foreign language learning is of particular relevance.

The State Standard of Basic and Complete General Secondary Education (2011) states that a competency approach is the focus of the educational process on achieving results that are hierarchically subordinated to key, general and subject (sector) competences [1]. In other words, a competency approach means shifting the focus on the accumulation of knowledge, skills, and competencies to the formation and development of key and subject competences, and the ability to put them into practice. With regard to the field of foreign language philology, the competency approach is reflected in the definition of the purpose of teaching a foreign language in high school: the formation of students of communicative competence - the ability to communicate in oral and written forms within the fields and subjects defined by the curriculum following the traditions and norms adopted in the country of the language being taught.

However, to be able to properly operate the phrase "competence approach" and its basic concepts ("competence", "competence", "competence" and their derivatives), in our view, it is necessary to determine the meaning of these terms. Even though the active discussion on the interpretation of these concepts has been going on for more than 50 years, neither domestic nor foreign researchers have formed a common opinion on the essence of these concepts. In studies on this problem, these concepts are either identified

or differentiated. An integral part of the content structure of language education, including foreign language, is communicative competence, which involves mastering all types of speech activity (listening, speaking, reading, writing) and the ability to apply relevant knowledge in practice. Formation of communicative competence is one of the main factors of personal development, which requires updating and rethinking the strategy and methodology of teaching foreign languages in secondary school, taking into account the needs of society, the needs of science and production, and the interests of the student. According to the Pan-European Guidelines on Language Education, language competence is “the ability to function in real-world communication, that is, in the dynamic exchange of information, where linguistic competence must adapt to receive a large amount of information, both linguistic and paralinguistic. The emphasis is on the success of foreign language communication, which depends on both the willingness and willingness of the communicator to risk expressing their thoughts in a foreign language, and his ingenuity about the ability to use his vocabulary and familiar grammatical structures to convey the message » [2, p. 56].

The competency approach involves the creation of elective language courses with the following sequence of actions: identifying relevant problems for students of a certain age → identifying the necessary conditions for solving them → identifying the competencies and competencies required to solve these problems → selecting the necessary content → selecting a teaching method → developing an assessment system. In shaping the content of elective courses in a foreign language for a profile school in accordance with a communicative approach, we believe that the following general requirements must be observed: 1) the elective course should not repeat the content of the curriculum in foreign languages for senior school (profile level); 2) the content of the course training should answer the question why the student chose this course and not another and whether it would be interesting and useful to him; 3) assimilation of the content of the material will be facilitated by active forms of organization of classes, information and project forms of work; 4) the content of the course should be oriented to the positive motivation of the students to accumulate linguistically and speech means, to master the special information important for their further educational or professional plans; 5) the content lines of the elective course are designed to form students' skills and methods of activity for solving practically important tasks, continuation of vocational work, awareness of the possibilities and ways of realization of the chosen life path through further education or employment, etc. [3].

Thus, implementation of a competent approach will allow: to carry out foreign language training taking into account the real needs of society and the practice of social intercultural interaction; to provide a higher level of knowledge, skills and abilities of students in a foreign language; meet their individual educational interests, needs and inclinations; to promote active self-determination of high school students for further educational or professional activity. The development of all key competences in the process of learning a foreign language will greatly contribute to the solution of these tasks.

References

1. State standard of basic and complete secondary education / Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of November 23, 2011, No. 1392 [Electron. resource]. - Access

mode: Ministry of Education and Science of Ukraine: State standards.
<http://www.mon.gov.ua/en/often-requested/state-standards/>.

2. Pan-European Recommendations on Language Education: Study, Teaching, Assessment / [Sciences. ed. ukr. doc. ped. of sciences, prof. S. Nikolaev]. - K.: Lenwith, 2003. - 273 p.
3. Polonskaya TK Realization of the competence approach in teaching foreign languages to students of the profile school / TK Polonska // Pedagogy and Psychology, 2014. - № 3. - P. 76-80.

ФЕДНОВА І.М.

Університет імені Альфреда Нобеля (м. Дніпро), Україна

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОСВІТНИЦЬКО- КОНСУЛЬТАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ БАТЬКІВ У ЗДО

Сучасний мінливий світ спричиняє необхідність швидкого навчання та набуття компетентностей, що дозволятимуть як відповідати соціальним детермінантам, так і взаємодіяти, застосовуючи інноваційні способи інтеракції. Не секрет, що сучасні діти опановують гаджети, використовують різні програми набагато швидше, аніж дорослі, тож для того, щоб бути із своєю дитиною в одній системі координат, дорослі мають змінити класичний спосіб міжпоколінних відносин з постфігуративного на префігуративний. Представлені визначення взяті із теорії Маргарет Мід, яка досліджувала зв'язок міжпоколінних відносин з темпом суспільного розвитку і панівним типом сімейної організації. Згідно із зазначеним, дослідниця визначає три типи культур: постфігуративну – коли діти вчаться у батьків; конфігуративну - коли і діти, і дорослі вчаться у своїх ровесників; префігуративну – коли дорослі вчаться у дітей [2].

Аналізуючи зміст зазначеної теорії, І. Данилюк деталізує характеристику кожного типу культури. Постфігуративна культура домінує у патріархальному суспільстві, з великими сім'ями, де відбувається орієнтація на досвід старших поколінь. Прискорення технічного та соціального розвитку робить недостатнім опертя на досвід попередніх поколінь, конфігуративна культура переміщує центр тяжіння з минулого на сучасність. Зокрема, це виявляється у наданні переваги досвіду сучасників перед класиками (наприклад, думка сучасного вченого стає важливішою, ніж наукові висновки Платона). Для конфігуративної культури характерною стає нуклеарна сім'я; у вихованні вплив батьків урівноважується впливом ровесників; актуалізації набувають різні типи молодіжних культур, міжпоколінні конфлікти. Префігуративна культура пов'язана із настільки швидким темпом розвитку суспільства, що досвід минулого стає не лише не корисним, але й шкідливим, оскільки гальмує інноваційні можливості перетворень. Тому у сучасному суспільстві переважною мірою дорослі прислухаються до молоді, молодіжних суспільних інновацій [1, с. 38-39]. Зауважимо, що саме префігуративна культура стала джерелом негативного суспільного явища ейджизму – дискримінації людини на підставі її віку, культ молодості людини, пристосування соціуму саме до потреб молоді.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>